

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-08120-014
Otsuse kuupäev	30. sept 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg
Tarbija	
Kaupleja	Päikesedekoori Osaühing, 10165162
Tarbija nõue	Kahju hüvitamine.
Asja läbivaatamise aeg	20. sept 2021

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid lepingu, millega kaupleja võttis endale kohustuse valmistada ja anda tarbijale üle voldikkardinad (tellimus 106690) ning tarbija võttis enesele kohustuse tasuda kauba eest kauplejale 222,10 eurot. Tarbija tasus 19.mail 2021 arve nr 800952 alusel kauplejale ettemaksu 111,05 eurot ja 4.juunil 2021 seni tasumata ostuhinna 111,05 eurot.

Tarbija väidab, et paigaldas kardinad 6.juunil 2021 kauplejalt saadud juhendi järgi kasutades seejuures kauplejalt saadud kinnitusvahendeid. 8.juunil 2021 märkas tarbija, et kardinaga kaetud aknaklaasi osale oli tekkinud mõra.

Tarbija heidab kauplejale ette lepingu rikkumist ja sellega kahju põhjustamist. Tarbija väidab, et kaupleja pidi sellise tagajärje eest tarbijat hoiatama. Tarbija nõuab kauplejalt kahju hüvitamist kogusummas 694,90 eurot. Tarbija hinnangul seisneb kahju kõlbmatu voldikkardina maksumuses (222,10) ja purunenud aknaklaasi asenduspaketi maksumuses (472,80).

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tarbija etteheidetega ei nõustu. Klaasi purunemine ei ole seotud kaupleja tegevusega. Kujunenud olukorras puudub võimalus hinnata, millal ja mis põhjusel mõra klaasi tekkis.

Mõra tekkepõhjus võib olla seotud klaasi omadustega (mikropraod, praaktoode) või kardina ebaõige paigaldusega (ebaõige pikkusega või viltu paigaldatud kruvid, loodimisvead vmt). Tarbija ei soovinud kauplejalt tellida paigaldustöid, millega oleks kaasnenud paigaldusgarantii andmine.

Kaupleja väidab ka, et ei ole andnud tarbijale ebaõigeid selgitusi. Kauplejal puudus teave tarbija poolt kirjeldatud termopaisumise juhtumite kohta, mida tarbijale ka kinnitati. Tarbija

tegi teadliku valiku ja soovis kaupleja tootevalikust osta just voldikkardinaid.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul.

VÕS § 208 järgi kohustub müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma ostuhinna rahas ja võtma asja vastu.

Pooltel puudub vaidlus lepingu sõlmimise, ostuhinna tasumise ja kauba üleandmise üle. Pooled vaidlevad ostjale üleantud kauba omaduste üle. Tarbija väidab, et kardin ei ole otstarbekohaselt kasutatav; selle paigaldamine põhjustas aknaklaasi mõranemise. Kaupleja väidab, et mõra tekkepõhjus ei ole seotud toote omadustega.

Puudused müügieseme omadustes on hinnatavad asja mittevastavusena VÕS § 217 lg 2 tähenduses. VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi; ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas.

Tarbija ei ole esile toonud, et kaupleja poolt üleantud voldikkardina omadused ei vasta kokkulepitule; tarbija etteheited ei ole seotud kardinale mõõtmatega, värviga ega toote kvaliteediga. Seega tuleb hinnata toote vastavust muude seaduses nõutud kriteeriumide järgi.

VÕS § 217 lg 2 p 2 järgi ei vasta tarbijalemüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele muu hulgas siis, kui asi ei sobi otstarbeks, milleks ostja seda vajab ja mida müüja lepingu sõlmimise ajal teadis või pidi teadma, kui ostja võis mõistlikult tugineda müüja erialastele oskustele või teadmistele, muul juhul aga otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse.

Tarbija on seadnud kahtluse alla kardinale otstarbekohase kasutamise võimalikkuse. Tarbija väidab, et kardin tekitas termilisi pingeid kaetud aknaklaasile, mille tagajärjel tekkis klaasile mõra. Tarbija on seisukohal, et seetõttu ei ole võimalik kardinat otstarbekohaselt kasutada.

Komisjoni hinnangul ei ole tarbija kirjeldatud tagajärje puhul tegemist toote puudusega VÕS § 217 lg 2 p 2 tähenduses. Aknakatete otstarve on eelkõige toimida valgus-, soojus- ja müraisolatsiooni vahendina. Seega tuleb eeldada, et aknakatete on paigaldatav viisil, mis piirab müra, päikesevalgust ja soojust sellises ulatuses, mida tootja on avalikult reklaaminud või kaupleja müügilepingu eelselt selgitanud. Tarbija ei ole vaidluses tuginenud sellele, et kõnealused voldikkardinad isolatsioonivahendina oma otstarvet ei täida.

Tarbija on esitanud kahju hüvitamise nõude. VÕS § 127 lg 1 järgi on kahju hüvitamise eesmärgiks kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud. Kahju ei kuulu hüvitamisele ulatuses, milles kahju ärahoidmine ei olnud selle kohustuse või sätte eesmärgiks, mille rikkumise tagajärjel kahju hüvitamise kohustus tekkis. Lepingulist kohustust rikkunud lepingupool peab hüvitama üksnes kahju, mida ta nägi rikkumise võimaliku tagajärjena ette või pidi ette nägema lepingu sõlmimise ajal, välja arvatud juhul, kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu. Isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (esineb põhjuslik seos).

Komisjon ei sea kahtluse alla tarbija väiteid selles, et aknakatte paigaldamine võib tekitada kaetud kaknaklaasile termilisi pingeid. Komisjoni arvates ei saa seda tagajärge aga ette heita aknakatte valmistajale.

Termilise pinge tekkepõhjuseid on mitmeid, sh klaaspaketis temperatuuri ebaühtlane levimine. Mida suurem on klaasi neeldumismäär, seda suurem on termilise purunemise võimalus. Otsese päikesekiirguse käes olev klaaspind paisub varjatud pinnast erinevalt, mille tagajärjel on klaasi temperatuur keskosas ja raami varjatud alal oluliselt erinev. Purunemise riski saab maandada kvaliteetse ja sobiva klaasi tüübi (armeeritud, lamineeritud, kirgas, kuumtugevdatud, karastatud vm) kasutamisega. Oluline mõju termilise purunemise riisikole on klaaspakkettide ehitusel tehtud valikutel (kasutatud klaasi tüüp, kambrite hulk, kambrite omavaheline kaugus, kasutatud gaas, ühenduste tihedus jm).

Komisjon nõustub kauplejaga selles, et purunemise riski realiseerumist võib oluliselt mõjutada klaasi servade seisukord. Klaasi paisumisel oleneb servade töötamise kvaliteedist selle vastupidavus termilisele pingele. Mida vähem on klaasi servades mikropragusid, seda vastupidavam on klaas. Kui paigalduse käigus sai klaasi serv mingil määral mõjutatud, võis see osutuda oluliseks faktoriks termilise pinge vallandumisel.

Õige on tarbija seisukoht selles, et ka aknakatete paigaldamine võib suurendada termilise pinge riski realiseerumise sagedust, kuid pingete vallandumine on valdavalt seotud siiski klaaside omadustega. Üksnes juhul, kui katted on paigaldatud viisil, mis takistab õhu liikumist klaasi läheduses, võib kate oluliselt suurendada termilise purunemise riisikot.

Eelnevat kokku võttes märgib komisjon, et aknakatete tootja ja müüja vastutusalas on katete kvaliteedi ja õigete paigaldusviiside väljatöötamine ning kokkuleppe korral ka õige paigaldamine. Kaetavate akende omadustest tuleneva riisiko eest vastutab eelkõige akende tootja või müüja. Aknapaketi tootjalt tuleb eeldada, et paketi müümisel selgitatakse ostjale muu hulgas ka valitud klaaside vastupidavust aknakatete paigaldamisel võimalikult tekkivatele termilistele pingetele.

Komisjonile esitatud tõenditest ei saa teha järeldust, et aknale prao tekkimise põhjuseks oli tarbijale müüdud voldikkardinate paigalduseks väljatöötatud tehnoloogia (paigaldusviis). Aknakatted on otstarbekohaselt kasutatavad ning nende maksumuse eest tasumine ei ole hinnatav tarbijale põhjustatud kahjuna.

Komisjon peab vajalikuks kauplejale selgitada, et kaupleja hoolsuskohustusse kuulub tarbijasuhetes selgituskohustuse täitmine. Komisjon nõustub tarbijaga selles, et kaupleja pidi teadma, et mistahes aknakatete kasutamine mõjutab akende temperatuuri ja tarbijale sellekohaseid selgitusi jagama. Selgituskohustuse pealiskaudne täitmine ei ole kõnealusel juhul siiski põhjuslikus seoses tarbijale tekkinud tagajärgjega.

Mõlemad pooled on kinnitanud, et tarbija oli enne tehingu sõlmimist teadlik termilise purunemise võimalusest. Asjaolu, et kaupleja praktikas ei olnud selliseid juhtumeid teada, kinnitab konkreetse toote paigaldusviisi sobivust. Tarbija vajadus, soetada mõranenud klaasiga akna asemele uus klaaspakett, tuleneb senise klaaspaketi omadustest, mitte aknakatte omadustest. Kulu tekkimine ei ole kõnealusel juhul põhjuslikus seoses aknakatte valmistaja ja kaupleja tegevusega.

Hinnanud poolte selgitusi ja tõendeid kogumis, leiab komisjon, et tarbija avaldus tuleb jätta

rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/